

Środa, 8 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0267

Zdolność europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony do działania w przestrzeni kosmicznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony do działania w przestrzeni kosmicznej (2015/2276(INI))

(2018/C 086/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając tytuł XVII i XIX Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając wniosek Francji z dnia 17 listopada 2015 r. o udzielenie pomocy i wsparcia na mocy art. 42 ust. 7 TUE,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady w dniu 20 listopada 2015 r. w sprawie wzmocnienia reakcji wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na radykalizację skutkującą terroryzmem i brutalnym ekstremizmem,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r. i z dni 25-26 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 listopada 2013 r. oraz 18 listopada 2014 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 20–21 lutego 2014 r. w sprawie polityki przestrzeni kosmicznej,
- uwzględniając sprawozdanie z postępów we wdrażaniu konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., przedstawione w dniu 7 lipca 2014 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i szefową Europejskiej Agencji Obrony,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 maja 2015 r. w sprawie wdrażania jej komunikatu dotyczącego obrony,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel i Komisji z dnia 11 grudnia 2013 r. zatytułowany „Kompleksowe podejście UE do zewnętrznych konfliktów i sytuacji kryzysowych” (JOIN(2013)0030) oraz powiązane z nim konkluzje Rady z dnia 12 maja 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) Jensa Stoltenberga w Parlamencie Europejskim w dniu 30 marca 2015 r. w sprawie ściślejszej współpracy między UE a NATO,
- uwzględniając oświadczenia wydane przez amerykańskiego wicesekretarza ds. obrony Boba Worka w dniu 28 stycznia 2015 r. i 10 września 2015 r. w sprawie trzeciej amerykańskiej strategii offsetowej oraz jej skutków dla partnerów i sprzymierzeńców USA,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel i Komisji z dnia 18 listopada 2015 r. zatytułowany „Przegląd Europejskiej Polityki Sąsiedztwa” (JOIN(2015)0050),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 377/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiające program Copernicus i uchylające rozporządzenie (UE) nr 911/2010⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 44.

Środa, 8 czerwca 2016 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji i eksploatacji europejskich systemów nawigacji satelitarnej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 541/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającą ramy wsparcia obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0151/2016),
- A. mając na uwadze coraz bardziej niebezpieczną i będącą źródłem coraz większych wyzwań pod względem bezpieczeństwa sytuację wewnątrz Unii i poza nią, charakteryzującą się atakami terrorystycznymi i masowymi zabójstwami, która dotyczy wszystkich państw członkowskich i na którą państwa członkowskie muszą reagować, przyjmując wspólną strategię i skoordynowane podejście; mając na uwadze, że te wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa wymagają wzmocnienia unijnego bezpieczeństwa poprzez ciągły rozwój i wsparcie Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony UE, tak aby stała się ona bardziej skutecznym instrumentem polityki i rzeczywistą gwarancją bezpieczeństwa obywateli UE oraz propagowania i ochrony europejskich norm, interesów i wartości zapisanych w art. 21 TUE;
- B. mając na uwadze, że UE musi zwiększyć swoją rolę gwaranta bezpieczeństwa na swoim terytorium i za granicą, zapewniając stabilność w swym sąsiedztwie i na świecie; mając na uwadze, że Unia musi przyczynić się do zwalczania wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, w szczególności wynikających z terroryzmu na terytorium UE i za granicą, także wspierając państwa trzecie w zwalczaniu terroryzmu i jego podstawowych przyczyn; mając na uwadze, że państwa członkowskie i Unia muszą wspólnie pracować nad skutecznym i spójnym systemem zarządzania granicami w celu zabezpieczenia granic zewnętrznych;
- C. mając na uwadze, że Unia musi zacieśnić współpracę i koordynację działań z Organizacją Traktatu Północnoatlantyckiego oraz ze Stanami Zjednoczonymi, gdyż ci dwaj partnerzy pozostają gwarantami bezpieczeństwa i stabilności Europy, a także z Organizacją Narodów Zjednoczonych, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Unią Afrykańską oraz innymi sąsiadami i partnerami regionalnymi;
- D. mając na uwadze, że Unia powinna zająć się przyczynami leżącymi u podstaw zarówno wyzwań dla naszego bezpieczeństwa, jak i niepokoju i konfliktu zbrojnego w naszym sąsiedztwie oraz migracji, pogorszenia warunków życia ludzi w wyniku działania państwa i podmiotów niepaństwowych, rozpadu ładu państwowego i regionalnego, a także w konsekwencji zmiany klimatu i ubóstwa, poprzez kompleksowe, oparte na przepisach i wartościach podejście do zarządzania kryzysami zarówno wewnątrz Unii, jak i poza nią;
- E. mając na uwadze, że potencjał satelitarny mógłby być wykorzystywany do lepszej oceny i identyfikacji przepływu nielegalnych imigrantów, ich tras oraz, w przypadku osób przybywających z Afryki Północnej, do identyfikowania miejsc wchodzenia na pokład, w celu szybszego podejmowania działań i ocalenia większej liczby osób;
- F. mając na uwadze, że na poświęconym obronie posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. wezwano do sprzyjania ściślejszej i bardziej systematycznej europejskiej współpracy w dziedzinie obrony w celu generowania kluczowych zdolności, w tym poprzez spójne i skuteczne wykorzystanie funduszy UE i istniejących zdolności UE;
- G. mając na uwadze, że polityka kosmiczna jest istotnym elementem autonomii strategicznej, którą UE musi rozwijać w celu zachowania newralgicznych zdolności technologicznych i przemysłowych oraz niezależnych zdolności przeprowadzania oceny;
- H. mając na uwadze, że zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony do działania w przestrzeni kosmicznej mają istotne, a w niektórych przypadkach, nawet kluczowe znaczenie w wielu sytuacjach, od codziennych zastosowań w warunkach pokoju, do zastosowań w zarządzaniu kryzysami, a nawet w przypadku poważniejszych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, w tym otwartej wojny; mając na uwadze, że rozwój takich zdolności jest przedsięwzięciem długoterminowym; mając na uwadze, że rozwój przyszłych zdolności należy zaplanować w momencie zastosowania obecnych zdolności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 227.

Środa, 8 czerwca 2016 r.

- I. mając na uwadze, że rozpowszechnianie technologii kosmicznych oraz rosnące uzależnienie społeczeństw od satelitów prowadzi do wzrostu rywalizacji o zasoby kosmiczne (orbity, częstotliwości) i czyni z satelitów infrastrukturę o decydującym znaczeniu; mając na uwadze, że rozwój technologii antysatelitarnych (ASAT) przez szereg podmiotów, w tym zdolności w zakresie broni orbitalnych, wskazuje na militaryzację przestrzeni kosmicznej;
- J. mając na uwadze, że w obszarze bezpieczeństwa i obrony Unia może podejmować działania między innymi za pośrednictwem takich instytucji, jak Europejska Agencja Obrony i Centrum Satelitarne UE;
- K. mając na uwadze, że europejskie aktywa kosmiczne zostały rozwinięte w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat dzięki skoordynowanym wysiłkom krajowych agencji kosmicznych, a ostatnio Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA); mając na uwadze, że układ o przestrzeni kosmicznej, przedstawiający podstawowe ramy prawne międzynarodowego prawa kosmicznego, wszedł w życie w październiku 1967 r.;
- L. mając na uwadze, że rozwijanie i wspieranie zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony do działania w przestrzeni kosmicznej wymaga skutecznej współpracy i synergii między państwami członkowskimi oraz instytucjami europejskimi i międzynarodowymi;
- M. mając na uwadze, że zdolności UE do działania w przestrzeni kosmicznej powinny być kompatybilne ze zdolnościami NATO i USA, tak by mogły być w pełni wykorzystane w ramach sieci w przypadku kryzysu;
- N. mając na uwadze, że badania naukowe i rozwój w dziedzinie technologii kosmicznej to sektor o wysokiej stopie zwrotu z inwestycji, który wytwarza, również jako produkt uboczny, wysokiej jakości oprogramowanie i sprzęt do zastosowania w różnych celach komercyjnych;
 1. uważa, że zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usługi kosmiczne odgrywają istotną rolę m.in. w kontekście europejskiego bezpieczeństwa i obrony; wyraża przekonanie, że obecne i przyszłe zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usługi kosmiczne zapewnią państwom członkowskim i Unii większą operacyjną zdolność o podwójnym zastosowaniu do wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz innych strategii politycznych UE w obszarach takich, jak działania zewnętrzne, zarządzanie granicami, bezpieczeństwo morskie, rolnictwo, środowisko, działania w dziedzinie klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, zarządzanie klęskami żywiołowymi, pomoc humanitarna i transport;
 2. uważa, że konieczne jest dalsze wdrażanie WPBiO; potwierdza konieczność zwiększenia skuteczności, wyeksponowania i oddziaływania WPBiO; potwierdza znaczenie i wartość dodaną polityki kosmicznej dla WPBiO; uważa, że należy uwzględnić przestrzeń kosmiczną w przyszłych strategiach politycznych Unii (np. bezpieczeństwo wewnętrzne, transport, przestrzeń, energia, badania naukowe) oraz w dalszym ciągu wzmacniać i wykorzystywać synergię z przestrzenią kosmiczną; podkreśla, że niezwykle istotne jest wykorzystanie zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej w walce z terroryzmem i organizacjami terrorystycznymi poprzez zdolność do lokalizowania i monitorowania ich obozów szkoleniowych;
 3. uważa, że rządy krajowe i Unia powinny poprawić dostęp do satelitarnej komunikacji napowietrznej, orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej, nawigacji precyzyjnej oraz zdolności obserwacji Ziemi, a także zapewnić niezależność Europy w zakresie technologii kosmicznych o decydującym znaczeniu oraz dostępu do przestrzeni kosmicznej; uważa, że szczególnie orientacja sytuacyjna w przestrzeni kosmicznej będzie nadal odgrywała decydującą rolę w kwestiach wojskowych i cywilnych; zwraca uwagę na zobowiązanie do niedokonywania militaryzacji przestrzeni kosmicznej; uznaje, że aby osiągnąć ten cel, niezbędne są wystarczające inwestycje finansowe; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania autonomii UE w odniesieniu do struktur kosmicznych, przy zapewnieniu niezbędnych zasobów do tego celu; jest zdania, że cel ten ma zasadnicze znaczenie dla działań cywilnych (w krajach Zachodu szacuje się, że między 6 a 7 % PKB jest uzależnione od pozycjonowania satelitarne i technologii nawigacji satelitarnej) oraz dla bezpieczeństwa i obrony; uważa, że ta współpraca powinna zostać rozpoczęta na szczeblu międzyrządowym oraz poprzez ESA;
 4. podkreśla aspekt bezpieczeństwa w odniesieniu do programu Copernicus, zwłaszcza zastosowania tego programu mające na celu zapobieganie sytuacjom kryzysowym i reagowanie na nie, pomoc humanitarną i współpracę, zapobieganie konfliktom, co wiąże się z monitorowaniem zgodności z traktatami międzynarodowymi, oraz w zakresie nadzoru morskiego; wzywa wysoką przedstawiciel, Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia celu zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej w zakresie zapobiegania konfliktom;
 5. podkreśla, że unijna polityka przestrzeni kosmicznej propaguje postęp naukowy i techniczny, konkurencyjność przemysłową oraz wdrażanie unijnych strategii politycznych, zgodnie z art. 189 TFUE, który obejmuje również politykę bezpieczeństwa i obrony; przypomina, że dwa przewodnie programy UE – Galileo i Copernicus – to programy cywilne pod cywilną kontrolą oraz że europejski charakter tych programów umożliwił ich realizację i zapewnił im sukces; wzywa Radę,

Środa, 8 czerwca 2016 r.

wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel oraz Komisję do dopilnowania, by europejskie programy kosmiczne rozwijały zarówno cywilną zdolność działania w przestrzeni kosmicznej, jak i usługi kosmiczne istotne pod względem europejskiego potencjału w zakresie bezpieczeństwa i obrony, zwłaszcza poprzez przydzielenie adekwatnych środków na badania naukowe; uważa, że potencjał podwójnego zastosowania zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej ma duże znaczenie dla jak najbardziej efektywnego wykorzystania zasobów;

6. podkreśla, że programy kosmiczne przynoszą korzyści pod względem bezpieczeństwa i obrony, które są technologicznie powiązane z korzyściami cywilnymi, a także zwraca uwagę w związku z tym na potencjał podwójnego zastosowania programów Galileo i Copernicus; uważa, że przyszłe pokolenia powinny w pełni rozwinąć ten potencjał, w tym na przykład poprzez poprawę precyzji, potwierdzania autentyczności, kodowania, ciągłości działania i integralności (Galileo); podkreśla, że wysokorozdzielcze dane pochodzące z obserwacji Ziemi oraz systemy pozycjonowania są przydatne w zastosowaniach w obszarach cywilnym i bezpieczeństwa, na przykład w zakresie zarządzania łańcuchami żywiłowymi, misji humanitarnych, pomocy dla uchodźców, nadzoru morskiego, walki z globalnym ociepleniem, bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie, a także przy identyfikowaniu i zwalczaniu skutków globalnych łańcuch żywiłowymi, przede wszystkim susz, trzęsień ziemi, powodzi i pożarów lasów; zauważa konieczność lepszej interakcji między dronami a satelitami; wzywa, by w przeglądzie śródkresowym przewidzieć wystarczające środki na przyszły rozwój wszystkich systemów satelitarnych;

7. uważa, że konieczne jest całościowe, zintegrowane i długoterminowe podejście do sektora kosmicznego na poziomie UE; uważa, że sektor kosmiczny powinien zostać wymieniony w globalnej strategii UE w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, mając przy tym na uwadze obecny rozwój unijnych programów kosmicznych podwójnego zastosowania oraz konieczność dalszego rozwijania unijnych cywilnych programów kosmicznych, które będą służyć zarówno celom cywilnym, jak i celom w zakresie bezpieczeństwa i obrony;

8. z zadowoleniem przyjmuje wielostronną inicjatywę UE dotyczącą międzynarodowego kodeksu postępowania w dziedzinie działalności kosmicznej jako sposób na ustalenie norm postępowania w przestrzeni kosmicznej, ponieważ jego celem jest poprawa bezpieczeństwa oraz lepsza ochrona i wyższy stopień stabilności w przestrzeni kosmicznej poprzez podkreślenie, że podejmowane w niej działania powinny charakteryzować się wysokim poziomem ostrożności, należytą starannością i przejrzystością, aby budować zaufanie w sektorze kosmicznym;

9. zwraca się do Komisji o szybkie przedłożenie definicji unijnych potrzeb dotyczących ewentualnego wkładu polityki przestrzeni kosmicznej we WPBiO w odniesieniu do wszystkich głównych aspektów: wynoszenie w przestrzeń, pozycjonowanie, obrazowanie, komunikacja, pogoda kosmiczna, śmieci kosmiczne, bezpieczeństwo cybernetyczne, zakłócanie, spoofing i inne przypadki umyślnego powodowania zagrożenia, bezpieczeństwo segmentu naziemnego; uważa, że przyszłe elementy obecnych europejskich systemów dotyczące przestrzeni kosmicznej powinny zostać określone zgodnie z wymogami WPBiO i obejmować wszystkie wymienione powyżej aspekty;

10. zwraca się o określenie niezbędnych wymogów dla przyszłych systemów prywatnych lub publicznych wykorzystywanych w zastosowaniach związanych z bezpieczeństwem życia (np. pozycjonowanie, zarządzanie ruchem lotniczym) w odniesieniu do ochrony przed ewentualnymi zagrożeniami bezpieczeństwa (zakłócanie, spoofing, ataki cybernetyczne, pogoda kosmiczna i śmieci kosmiczne); uważa, że takie wymogi związane z bezpieczeństwem powinny być sprawdzalne i znajdować się pod nadzorem europejskiego organu (takiego jak EASA);

11. w związku z tym podkreśla, że rozwój europejskich zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej powinien być ukierunkowany na dwa kluczowe cele strategiczne w zakresie europejskiego bezpieczeństwa i obrony: bezpieczeństwo na planecie dzięki systemom kosmicznym umieszczonym na orbicie w celu monitorowania powierzchni Ziemi lub dostarczania informacji pozycyjnych, nawigacyjnych i synchronizacyjnych bądź zapewniania łączności satelitarnej, a także bezpieczeństwo w przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwo kosmiczne, tj. bezpieczeństwo na orbicie i w przestrzeni kosmicznej dzięki systemom udostępniania informacji na temat sytuacji w przestrzeni kosmicznej, zlokalizowanym na powierzchni Ziemi i na orbicie;

12. zwraca uwagę, że europejskie programy kosmiczne są zagrożone atakami cybernetycznymi i hybrydowymi, biorąc pod uwagę że spoofing czy zakłócanie może przeszkodzić w realizacji misji wojskowych lub mieć daleko idące konsekwencje dla życia codziennego na ziemi; uważa, że bezpieczeństwo cybernetyczne wymaga wspólnego podejścia UE, jej państw członkowskich, przedsiębiorstw i specjalistów od internetu; wzywa zatem Komisję do włączenia programów kosmicznych do swoich działań dotyczących bezpieczeństwa cybernetycznego;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

13. uważa, że należy usprawnić koordynację systemów kosmicznych rozmieszczanych we fragmentaryczny sposób przez poszczególne państwa członkowskie w odpowiedzi na różne krajowe potrzeby, aby umożliwić szybkie przewidywanie zakłóceń w różnych zastosowaniach (np. w zarządzaniu ruchem lotniczym);

14. podkreśla, że współpraca między Komisją, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, Agencją Europejskiego GNSS, Europejską Agencją Obrony, Europejską Agencją Kosmiczną i państwami członkowskimi ma podstawowe znaczenie dla poprawy europejskich zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych; uważa, że Unia, a mianowicie wiceprzewodnicząca Komisji/ wysoka przedstawiciel, powinna koordynować, ułatwiać i wspierać taką współpracę w obszarze bezpieczeństwa i obrony przestrzeni kosmicznej za pośrednictwem specjalnego ośrodka koordynacji operacyjnej; wyraża przekonanie, iż Europejska Agencja Kosmiczna powinna odgrywać znaczącą rolę w określaniu i realizacji jednolitej europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej, która obejmuje również politykę bezpieczeństwa i obrony;

15. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia wyników ustanowionych europejskich ram współpracy na rzecz badań nad bezpieczeństwem i obronnością dotyczących przestrzeni kosmicznej i zwraca się o zalecenia dotyczące ich dalszego rozwoju; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób cywilno-wojskowe badania w ramach programu „Horyzont 2020” przysłużyły się w zakresie wdrażania zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;

16. z zadowoleniem przyjmuje ramy wsparcia obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych; wzywa Komisję do informowania Parlamentu o wdrażaniu tych ram i ich wpływie na bezpieczeństwo i obronę; wzywa Komisję do utworzenia planu działania dotyczącego wdrażania, obejmującego definicję planowanej struktury;

17. podkreśla strategiczne znaczenie, jakie dla bezpieczeństwa i obrony ma wspieranie innowacji i badań w dziedzinie przestrzeni kosmicznej; uznaje znaczny potencjał technologii kosmicznych o decydującym znaczeniu, takich jak europejski system przekazywania danych, które umożliwiają ciągłą obserwację ziemi w czasie rzeczywistym, rozmieszczenie megakonstelacji nanosatelitów i wreszcie budowanie reaktywnej zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej; podkreśla, że innowacyjne technologie dużych zbiorów danych powinny wykorzystywać pełny potencjał danych pozyskanych w przestrzeni kosmicznej do celów bezpieczeństwa i obrony; zwraca się do Komisji, by włączyła te technologie do swojej strategii kosmicznej dla Europy;

18. apeluje o opracowanie różnych inicjatyw dyplomatycznych UE w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, zarówno w kontekście dwustronnym, jak i wielostronnym, w celu przyczyniania się do rozwoju instytucjonalizacji przestrzeni kosmicznej oraz zwiększenia przejrzystości i rozszerzenia środków budowania zaufania; podkreśla potrzebę zwiększenia wysiłków służących propagowaniu Międzynarodowego kodeksu postępowania dotyczącego działań w przestrzeni kosmicznej; zachęca ESDZ, by uwzględniała tematykę przestrzeni kosmicznej w negocjacjach poświęconych innym obszarom;

19. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia i realizacji wspólnych programów i inicjatyw, takich jak wielonarodowy system nadzoru, rozpoznania i obserwacji satelitarnej, programy w zakresie rządowej łączności satelitarnej (GOVSATCOM) oraz obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (SST), oraz do wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności wojskowych w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa, a także deklaruje poparcie dla takich wspólnych programów i inicjatyw;

20. z zadowoleniem przyjmuje realizowany przez Europejską Agencję Obrony (EDA) i Europejską Agencję Kosmiczną (ESA) projekt rządowej łączności satelitarnej (GOVSATCOM), który został uznany przez Radę Europejską w grudniu 2013 r. za jeden z flagowych programów EDA; wzywa w związku z tym zaangażowane podmioty do ustanowienia stałego programu i do wykorzystania europejskiej wartości dodanej EDA również do celów wojskowej łączności satelitarnej; z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zakończenie projektu DESIRE I oraz uruchomienie projektu demonstracyjnego DESIRE II z myślą o przyszłym wprowadzeniu przez EDA i ESA zdalnie kierowanych bezałogowych systemów powietrznych (BSP) do niewydzielonej przestrzeni powietrznej;

21. uznaje, że współpraca UE–USA w dziedzinie przyszłych zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych do celów bezpieczeństwa i obrony byłaby korzystna dla obu stron; uznaje, że współpraca UE–USA jest skuteczniejsza i bardziej uzupełniająca się, kiedy obie strony są na tym samym poziomie pod względem zaawansowania technologicznego i zdolności; wzywa Komisję do zidentyfikowania wszelkich potencjalnych luk technologicznych i ich zlikwidowania; odnotowuje przedsięwzięte prace dotyczące trzeciej amerykańskiej strategii offsetowej; wzywa Unię do wzięcia pod uwagę tych działań przy opracowywaniu własnej globalnej strategii w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz do uwzględnienia w tej strategii zdolności działania w przestrzeni kosmicznej do celów bezpieczeństwa i obrony; uważa, że w stosownych przypadkach można by powoływać się na nawiązane wcześniej stosunki

Środa, 8 czerwca 2016 r.

dwustronne między państwami członkowskimi a USA; zwraca się do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej o omówienie z ministrami obrony strategicznego podejścia, które należy przyjąć, oraz o informowanie Parlamentu o przebiegu tej debaty;

22. uważa, że UE powinna nadal dążyć do ustanowienia międzynarodowego kodeksu postępowania dotyczącego działań w przestrzeni kosmicznej, z myślą o ochronie infrastruktury kosmicznej i jednoczesnym zapobieganiu zbrojeniu przestrzeni kosmicznej; uważa, że niezbędny w tym celu jest rozwój programu orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej (SSA); wzywa Unię do działań na rzecz realizacji tego celu we współpracy z Komitetem ONZ ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej i z innymi właściwymi partnerami;

23. przypomina o niezbędnej ścisłej współpracy między UE i NATO w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; wyraża przekonanie, że współpraca UE–NATO powinna obejmować budowanie odporności przez te dwie instytucje oraz wspólnie z państwami sąsiadującymi z UE, jak też inwestycje w obronność; jest zdania, że współpraca w dziedzinie zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych może oferować możliwości zwiększenia kompatybilności obu systemów; jest przekonany, że zwiększyłaby ona również rolę NATO w polityce bezpieczeństwa i obrony oraz w obronie zbiorowej;

24. wskazuje jednak na fakt, że UE musi nadal próbować zapewnić jak największą autonomię na szczeblu kosmicznym i wojskowym; przypomina, że w perspektywie długoterminowej Unia musi dysponować własnymi instrumentami ustanawiającymi „Unię obronności”;

25. jest zdania, że ochrona zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych do celów bezpieczeństwa i obrony przed atakami cybernetycznymi, zagrożeniami fizycznymi, śmieciem kosmicznym i innymi rodzajami szkodliwej ingerencji może być źródłem możliwości w dziedzinie współpracy UE–NATO, która skutkowałaby stworzeniem niezbędnej infrastruktury technicznej w celu zabezpieczenia zasobów, bez czego wielomiliardowe inwestycje z pieniędzy podatników w europejską infrastrukturę kosmiczną mogłyby okazać się marnotrawstwem; uznaje, że coraz szersze wykorzystywanie komercyjnej telekomunikacji satelitarnej do celów wojskowych naraża ją na ataki cybernetyczne; zwraca się do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej o informowanie Parlamentu o przebiegu działań w ramach współpracy UE–NATO w tej dziedzinie;

26. uważa, że cywilne unijne programy kosmiczne, w tym kolejne etapy rozwoju systemów Copernicus i Galileo, zapewniają określoną zdolność działania i szereg usług, które potencjalnie mogą być wykorzystywane przez wiele sektorów; podkreśla potrzebę uwzględniania już od momentu ich powstawania wszelkich aspektów związanych z bezpieczeństwem i obroną; jest zdania, że orientacja sytuacyjna w przestrzeni kosmicznej/ pogoda kosmiczna, łączność satelitarna, rozpoznanie systemów radiolokacyjnych i wczesne ostrzeżenie to obszary, które mogłyby skorzystać na większej współpracy między sektorem publicznym a prywatnym, dodatkowym wsparciu na szczeblu UE i stałych inwestycjach przez agencje działające w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony i wsparciu dla tych agencji;

27. odnotowuje znaczenie usługi publicznej o regulowanym dostępie Galileo dla nawigacji i naprowadzania systemów wojskowych; wzywa wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie UE do zwiększenia wysiłków zmierzających do ewentualnego przeglądu układu o przestrzeni kosmicznej z 1967 r. lub do zapoczątkowania nowych ram regulacyjnych, uwzględniających postęp technologiczny od lat 60. XX w. i mających na celu zapobieganie wyścigowi zbrojeń w przestrzeni kosmicznej;

28. zauważa, że przejrzystość i skuteczne podnoszenie świadomości wśród Europejczyków na temat zastosowań unijnych programów kosmicznych, które mają bezpośredni wpływ na użytkowników, jak np. usługi Galileo i Copernicus, są niezbędne dla powodzenia tych programów; uważa, że programy te można lepiej wykorzystywać, aby zwiększyć skuteczność opracowywania strategii i skuteczność operacyjną w ramach WPBiO; zachęca do identyfikacji i rozwoju potrzeb w zakresie zdolności pod względem bezpieczeństwa i obrony na potrzeby nowej generacji systemów Galileo i Copernicus;

29. wskazuje na istnienie usługi publicznej o regulowanym dostępie Galileo, która jest zarezerwowana dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne i nadaje się do szczególnych zastosowań, które wymagają zapewnienia wysokiej precyzji i całkowitej niezawodności; uważa, że przyszłe pokolenia powinny jeszcze rozwinąć zdolność usługi publicznej o regulowanym dostępie, aby reagować na zmieniające się zagrożenia; wzywa Komisję do dopilnowania, by procedury operacyjne były jak najskuteczniejsze, zwłaszcza w razie kryzysu; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania i promowania zastosowań opartych na zdolnościach Galileo, w tym zastosowań niezbędnych dla WPBiO, aby

Środa, 8 czerwca 2016 r.

zmaksymalizować korzyści społeczno-gospodarcze; przypomina ponadto o potrzebie wzmocnienia bezpieczeństwa infrastruktury Galileo, w tym segmentu naziemnego, i zwraca się do Komisji o podjęcie niezbędnych kroków w tym kierunku we współpracy z państwami członkowskimi;

30. podkreśla wysoki poziom bezpieczeństwa systemów GNSS UE; zwraca uwagę na pomyślną realizację zadań przypisanych Agencji Europejskiego GNSS, zwłaszcza dzięki Radzie Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa oraz centrom monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo; w tym względzie apeluje o wykorzystywanie wiedzy fachowej i infrastruktury bezpieczeństwa Agencji Europejskiego GNSS również w ramach programu Copernicus; apeluje, by poruszyć tę kwestię podczas śródk okresowego przeglądu programów Galileo i Copernicus;

31. zauważa zwłaszcza operacyjne zapotrzebowanie na dane o bardzo wysokiej rozdzielczości pochodzące z obserwacji Ziemi w ramach programu Copernicus i zwraca się do Komisji o rozważenie, jak można zaspokoić te potrzeby, przy uwzględnieniu wymogów w zakresie WPBiO; podkreśla postępy obejmujące obserwację niemal w czasie rzeczywistym i strumieniową transmisję wideo z kosmosu, a także zaleca Komisji zbadanie, jak można wykorzystać te elementy, w tym do celów bezpieczeństwa i obrony; przypomina ponadto o potrzebie wzmocnienia bezpieczeństwa infrastruktury Copernicus, w tym segmentu naziemnego, i bezpieczeństwa danych oraz zwraca się do Komisji o podjęcie niezbędnych kroków w tym kierunku we współpracy z państwami członkowskimi; podkreśla również, że ważne jest, by rozważyć, jak można zaangażować przemysł w zarządzanie operacjami programu Copernicus;

32. zwraca uwagę, że należy udoskonalić proces rozpowszechniania wśród użytkowników informacji nadawanych z satelitów, m.in. dzięki budowie niezbędnej infrastruktury technologicznej; zwraca uwagę na fakt, o którym wspomina się w komunikacie Komisji, że 60 % komponentów elektronicznych znajdujących się na pokładzie europejskich satelitów importuje się obecnie ze Stanów Zjednoczonych; wzywa w tym kontekście do podjęcia inicjatywy dotyczącej sposobu ochrony danych wrażliwych i danych osobowych;

33. z zadowoleniem przyjmuje prace nad zapewnieniem UE autonomicznego dostępu do rządowej łączności satelitarnej (GovSatcom) i wzywa Komisję do kontynuowania postępów w tej dziedzinie; przypomina, że pierwszym etapem tego procesu było określenie potrzeb cywilnych i wojskowych odpowiednio przez Komisję i Europejską Agencję Obrony, i uważa, że inicjatywa ta powinna pociągać za sobą gromadzenie informacji o zapotrzebowaniu i powinna być opracowana tak, by jak najlepiej zaspokoić stwierdzone potrzeby; wzywa Komisję, by w oparciu o potrzeby i wymogi beneficjentów przygotowała ocenę kosztów i korzyści różnych rozwiązań:

— świadczenie usług przez podmioty handlowe,

— system bazujący na obecnych zdolnościach z możliwością integracji przyszłych zdolności, lub

— utworzenie nowych zdolności dzięki specjalnemu systemowi;

w tym względzie wzywa Komisję do zajęcia się kwestią własności i odpowiedzialności; zauważa, że – niezależnie od ostatecznej decyzji – każda nowa inicjatywa powinna leżeć w interesie publicznym i przynosić korzyści europejskiemu przemysłowi (producentom, podmiotom, wyrzutniom i innym segmentom branżowym); uważa, że GovSatcom należy również postrzegać jako szansę na zwiększenie konkurencyjności i innowacji dzięki wykorzystaniu rozwoju technologii podwójnego zastosowania w kontekście niezwykle konkurencyjnego i dynamicznego rynku łączności satelitarnej (SATCOM); podkreśla potrzebę ograniczenia uzależnienia od pozaunijnych dostawców wyposażenia i usług;

34. wskazuje, że rozwój obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (SST) to dobra inicjatywa w ramach współpracy dotyczącej przestrzeni kosmicznej i krok w kierunku zapewnienia bezpieczeństwa w przestrzeni kosmicznej; wzywa do dalszego rozwijania własnych zdolności w zakresie SST, które stanowią priorytet Unii w zakresie ochrony gospodarki, społeczeństwa i bezpieczeństwa obywateli oraz priorytet w obszarze zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony do działania w przestrzeni kosmicznej; uważa, że należy uczynić z SST unijny program dysponujący własnym budżetem, a jednocześnie nie dopuścić, by ograniczono w związku z tym środki na realizowane obecnie projekty; uważa również, że UE powinna rozwinąć bardziej całościową zdolność orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej (SSA) z większymi zdolnościami prognozowania i obejmującą nadzór nad przestrzenią oraz analizę i ocenę potencjalnych zagrożeń dla działalności w przestrzeni kosmicznej; zwraca się zatem do Komisji, by opierała się na SST, opracowując

Środa, 8 czerwca 2016 r.

szerszą koncepcję SSA, w ramach której uwzględniono by również umyślnie powodowane zagrożenia dla systemów kosmicznych, oraz by we współpracy z ESA wzięła pod uwagę pogodę kosmiczną i obiekty bliskie Ziemi, a także konieczność badań nad technologicznymi systemami zapobiegania kosmicznym śmieciom i ich usuwania; uważa, że całościową koordynację działań w przestrzeni kosmicznej należy osiągnąć bez ograniczania wolności wykorzystywania przestrzeni; zwraca się do Komisji, by rozważyła umożliwienie sektorowi prywatnemu odgrywania ważnej roli w dalszym rozwijaniu i utrzymywaniu niewrażliwej części systemu SST, dla której za przykład posłużyć może dwustronna struktura zarządzania Galileo;

35. podkreśla potrzebę opracowania strategii politycznych i zdolności badawczych, aby zapewnić przyszłe zastosowania i rozwinąć konkurencyjny przemysł europejski, zdolny odnieść sukces komercyjny w oparciu o zdrowe otoczenie gospodarcze; odnotowuje coraz większe znaczenie podmiotów prywatnych na rynku kosmicznym; podkreśla potrzebę zaangażowania MŚP w proces badań naukowych, rozwoju i produkcji związany z technologiami kosmicznymi, zwłaszcza tymi istotnymi dla zapewnienia bezpieczeństwa, oraz podkreśla korzyści płynące z tego zaangażowania; pozostaje ostrożny w odniesieniu do kwestii ryzyka związanego z nieregulowanymi inicjatywami prywatnymi mającymi skutki dla bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, że poszczególne segmenty działań w przestrzeni kosmicznej mogą cechować się różnym współczynnikiem ryzyka do korzyści, należy zatem ten współczynnik oceniać w każdym przypadku indywidualnie, w szczególności mając na uwadze specyfikę tego sektora w dziedzinie suwerenności i autonomii strategicznej; wzywa Komisję i wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą do zapewnienia niezbędnych środków, aby ograniczyć to ryzyko;

36. podkreśla, że z uwagi na strategiczne znaczenie przestrzeni kosmicznej ciężar odpowiedzialności za inwestycje musi leżeć po stronie sektora publicznego; uważa, że wysokie koszty rozwijania programów kosmicznych i infrastruktury kosmicznej oznaczają, że jedynym sposobem zapewnienia rentowności takich przedsięwzięć są wysiłki sektora publicznego, by odpowiednio ukierunkować inicjatywy prywatne;

37. podkreśla, że jeśli chodzi o przyszłe finansowanie europejskich programów kosmicznych, należy określić przypadki, w których mogą być wykorzystane formy partnerstw publiczno-prywatnych;

38. zwraca uwagę, że należy ustanowić odpowiednie ramy prawne i strategiczne w celu nadania przemysłowi kolejnych impulsów i zachęt do dalszego rozwoju technologicznego, a także badań nad zdolnościami do działania w przestrzeni kosmicznej; apeluje o zapewnienie niezbędnego finansowania dla badań naukowych związanych z przestrzenią kosmiczną w dziedzinach wspomnianych powyżej; zwraca uwagę na ważną rolę, jaką „Horyzont 2020” może odgrywać poprzez wspieranie UE w ograniczaniu jej zależności w zakresie technologii kosmicznych o decydującym znaczeniu; w związku z tym przypomina, że część programu „Horyzont 2020” poświęcona przestrzeni kosmicznej odnosi się do priorytetu „Wiodąca pozycja w przemyśle”, a zwłaszcza do konkretnego celu, jakim jest „Wiodąca pozycja w zakresie technologii prorozwojowych i przemysłowych”; w związku z tym jest zdania, że należy wykorzystać program „Horyzont 2020” do wspierania europejskiej kosmicznej bazy technologicznej i kosmicznych zdolności przemysłowych; wzywa Komisję, by podczas śródkresowego przeglądu „Horyzont 2020” przewidziała wystarczające technologie kosmiczne o decydującym znaczeniu na potrzeby bezpieczeństwa i obrony;

39. uważa, że UE mogłaby przyczynić się do zwiększania solidności, odporności i reaktywności europejskiej zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych; jest przekonany, że zdolność do szybkiego reagowania w celu zastąpienia lub naprawy uszkodzonych lub zniszczonych zasobów w przestrzeni kosmicznej w czasie rozwijającego się kryzysu powinna być skutecznie rozbudowywana dzięki partnerstwom wielopaństwowym, w tym w wymiarze europejskim; pochwała prace ESA dotyczące rozwoju programu orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej, aby wykrywać śmieci kosmiczne lub kolizje satelitów i przewidywać je; podkreśla pilną potrzebę zmniejszenia ryzyka wystąpienia kolizji w związku z rosnącą liczbą satelitów i śmieci kosmicznych; wzywa Komisję i Radę do dalszego finansowania tej zdolności po 2016 r.; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą europejskiego systemu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych, która zabezpieczy niezależność UE w dziedzinie przestrzeni kosmicznej; zapytuje, czy istnieją właściwe struktury zarządzania, aby zarządzać usługą publiczną o regulowanym dostępie i innymi rodzajami infrastruktury kosmicznej w przypadku zbrojnego ataku lub innego poważnego kryzysu związanego z bezpieczeństwem;

40. zachęca Komisję i europejskie agencje działające w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony do połączenia sił z myślą o opracowaniu białej księgi wymogów szkoleniowych w odniesieniu do wykorzystania zdolności działania w przestrzeni kosmicznej i usług kosmicznych do celów bezpieczeństwa i obrony; jest zdania, że należy uruchomić zasoby UE na potrzeby kursów pilotażowych w tych dziedzinach, w przypadku których państwa członkowskie i właściwe agencje europejskie stwierdziły, że niedługo wystąpi potrzeba takich kursów;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

41. uważa, że dalsze wsparcie finansowe i polityczne dla budowy i stosowania europejskich wyrzutni oraz programu PRIDE (Programme for Reusable In-Orbit Demonstrator in Europe) ma znaczenie strategiczne, ponieważ demonstrator jest bardziej oszczędny i zapewnia niezależność pod względem dostępu do przestrzeni kosmicznej, jak również plan zarządzania kryzysowego w przestrzeni kosmicznej;

42. wyraża obawy w związku z faktem, że koszty programów Copernicus i Galileo znacznie przekroczyły kwotę przyznanych pierwotnie środków budżetowych; popiera dalszy rozwój europejskiej zdolności działania w przestrzeni kosmicznej, zwracając się o odpowiednie zarządzanie zasobami finansowymi;

43. wzywa te państwa członkowskie, które nie ratyfikowały jeszcze układu o przestrzeni kosmicznej, do jego ratyfikacji, z uwagi na jego znaczenie dla utrzymania porządku prawnego w kosmosie;

44. z zadowoleniem przyjmuje proces i plany budowy nowych europejskich wyrzutni Ariane 6 i VEGA i uważa, że budowa tych wyrzutni jest niezbędna dla zapewnienia długoterminowej rentowności i niezależności europejskich programów kosmicznych, które służą celom obrony i bezpieczeństwa; wyraża zdecydowane przekonanie, że utrzymanie dominującej pozycji europejskich wyrzutni musi być strategicznym celem europejskim, w czasie gdy pojawiają się nowi konkurenci silnie wspierani za pośrednictwem konkurencyjnych modeli finansowania; uważa, że aby osiągnąć ten cel, należy przeprowadzić odpowiednie zmiany strukturalne, legislacyjne i dotyczące finansowania, z myślą o pobudzeniu rozwoju innowacyjnych i konkurencyjnych projektów na szczeblu europejskim; opowiada się między innymi za innowacyjnością w zakresie ponownego wykorzystywania komponentów, ponieważ stanowi to istotny krok naprzód pod względem zapewniania zarówno efektywności, jak i zrównoważonego charakteru; uważa, że UE powinna poświęcić szczególną uwagę wpływowi niektórych projektów dotyczących niezależności UE, takich jak projekty związane ze współpracą z Rosją we wrażliwych dziedzinach, takich jak wyrzeliwanie satelitów za pomocą rakiety Sojuz;

45. odnotowuje strategiczne znaczenie niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej oraz potrzebę specjalnego działania UE, w tym w odniesieniu do bezpieczeństwa i obrony, jako że ta zdolność umożliwiłaby Europie zdobycie dostępu do przestrzeni kosmicznej w razie kryzysu; wzywa Komisję, by we współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną i państwami członkowskimi:

- koordynowała i rozwijała planowane projekty kosmiczne i rynki europejskie oraz dzieliła się nimi, tak by przemysł europejski mógł przewidywać popyt (pobudzając tym samym tworzenie miejsc pracy i prowadzenie działalności w Europie), a także generować własny popyt, jeśli chodzi o zastosowanie na potrzeby przedsiębiorstw,
- wspierała tworzenie infrastruktury, oraz
- promowała badania i rozwój, również przy pomocy partnerstw publiczno-prywatnych, zwłaszcza w dziedzinie przełomowych technologii;

uważa, że starania te są niezbędne, aby umożliwić Europie konkurowanie na globalnym rynku wyrzutni; uważa ponadto, że UE musi zadbać o posiadanie solidnej kosmicznej bazy technologicznej oraz niezbędnych zdolności przemysłowych, dzięki którym będzie mogła opracowywać, rozwijać, uruchamiać, prowadzić i wykorzystywać systemy kosmiczne, co obejmuje zarówno autonomię technologiczną i bezpieczeństwo cybernetyczne, jak i kwestie dotyczące podaży;

46. jest zdania, że Unia powinna zachęcać wszystkie podmioty w łańcuchach dostaw opartych na technologii i know-how do zwrócenia uwagi na zdolność działania w przestrzeni kosmicznej i technologie podwójnego zastosowania do celów bezpieczeństwa i obrony oraz powinna wspierać rozwój innowacyjnych zastosowań i nowych pomysłów biznesowych w tej dziedzinie, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw oraz rozwoju przedsiębiorczości w tym sektorze; zauważa, że potrzebne są stałe inwestycje finansowe, aby podtrzymać badania w dziedzinie technologii i rozwój technologiczny; zdecydowanie uważa, że sektor publiczny musi zapewniać zachęty dla tworzenia specjalistycznych inkubatorów i funduszy, których celem jest zapewnianie finansowania innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up, tak aby wysokie koszty badań kosmicznych nie były barierą dla innowacyjnych projektów; wzywa do opracowania planu dotyczącego wykorzystania technologii kosmicznych podwójnego zastosowania w sektorze kosmicznym, przy czym celem tego planu byłoby przyczynienie się do rozwoju europejskiego przemysłu obronnego oraz zwiększenie konkurencji;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

47. podkreśla potrzebę wspierania wysiłków na rzecz wzmocnienia europejskiej współpracy w tym sektorze, aby rozwiązać problem wysokiego poziomu fragmentacji, zwłaszcza w odniesieniu do popytu ze strony podmiotów instytucjonalnych; jest przekonany, że jedynie rentowniejszy, bardziej przejrzysty i skonsolidowany europejski przemysł kosmiczny może być konkurencyjny na szczeblu międzynarodowym; podkreśla, że europejską kosmiczną politykę przemysłową należy w dalszym ciągu rozwijać w ramach działań skoordynowanych z Europejską Agencją Kosmiczną w celu zapewnienia komplementarności;

48. przypomina, że aby utrzymać i wzmocnić stan bezpieczeństwa, obronę i stabilność Europy, ważne jest, by nie dopuszczać do eksportu szczególnie chronionych technologii kosmicznych do krajów, które zagrażają regionalnemu lub światowemu bezpieczeństwu i stabilności, prowadzą agresywną politykę zagraniczną, bezpośrednio lub pośrednio wspierają terroryzm lub represjonują swoich obywateli w kraju; wzywa wysoką przedstawiciel, państwa członkowskie UE i Komisję do dopilnowania, by w odniesieniu do eksportu szczególnie chronionych technologii kosmicznych w pełni przestrzegano ośmiu kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB oraz przepisów rozporządzenia (WE) nr 428/2009 w sprawie produktów podwójnego zastosowania;

49. podkreśla potrzebę lepszej koordynacji zdolności UE do działania w przestrzeni kosmicznej poprzez rozwijanie niezbędnej architektury i procedur systemu, aby zapewnić proporcjonalny poziom bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa danych; zwraca się do Komisji, by przygotowała i promowała model zarządzania dla każdego systemu zapewniającego usługi związane z bezpieczeństwem i obroną; uważa, że aby świadczyć użytkownikom końcowym zintegrowane usługi, unijnymi zdolnościami do działania w przestrzeni kosmicznej w zakresie bezpieczeństwa i obrony powinien zarządzać specjalny ośrodek koordynacji usług operacyjnych (ośrodek dowodzenia i kontroli, o którym mowa w programie prac „Horyzont 2020” na okres 2014–2015); uważa, że ze względu na oszczędność kosztową powinien on w miarę możliwości zostać włączony do jednego z istniejących organów UE, jak Agencja Europejskiego GNSS, Centrum Satelitarne Unii Europejskiej czy Europejska Agencja Obrony, z uwzględnieniem zdolności już oferowanych przez te agencje;

50. uważa, że utworzenie w perspektywie długoterminowej ram prawnych umożliwiających stałe inwestycje na szczeblu UE w zdolności w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności mogłoby sprzyjać ściślejszej i bardziej systematycznej europejskiej współpracy w dziedzinie obrony w celu generowania kluczowych zdolności; zauważa w związku z tym konkluzje Rady Europejskiej z czerwca 2015 r.; wzywa Radę, wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą i Komisję do opracowania niezbędnych ram dla finansowania na szczeblu UE;

51. zauważa, że europejski przemysł kosmiczny jest bardzo skoncentrowany i występuje w tym sektorze wysoki stopień integracji pionowej, przy czym cztery przedsiębiorstwa zatrudniają ponad 70 % ogółu pracowników tego europejskiego sektora, a 90 % miejsc pracy w branży produkcyjnej europejskiego sektora kosmicznego jest zlokalizowane w sześciu krajach; podkreśla, że nie można zapominać o potencjale krajów, które osiągają dobre wyniki w dziedzinie wniosków patentowych na zaawansowane technologie, lecz w których nie istnieje tradycja działań w przestrzeni kosmicznej, i wzywa do opracowania polityki, która będzie zachęcała te kraje do udziału w europejskim przemyśle kosmicznym, z zastosowaniem między innymi narzędzi programu „Horyzont 2020”;

52. uważa, że należy wzmocnić w ramach spójnych ram unijnych również działalność badawczo-rozwojową w dziedzinie technologii i usług kosmicznych;

53. jest zdania, że unijna biała księga w sprawie bezpieczeństwa i obrony mogłaby być właściwym narzędziem służącym do nadania kształtu przyszłemu zaangażowaniu UE w zdolność działania w przestrzeni kosmicznej i usługi kosmiczne do celów bezpieczeństwa i obrony; wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą do przeprowadzenia debaty dotyczącej określenia poziomu ambicji UE w dziedzinach zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej oraz bezpieczeństwa i obrony, które mają ze sobą części wspólne; uważa, że mogłoby to również umożliwić spójny rozwój wszystkich rodzajów zdolności dotyczących utrzymywania pokoju, zapobiegania konfliktom i wzmocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych; wzywa Komisję, by w przyszłym europejskim planie działania w sektorze obrony przedstawiła swoje plany dotyczące działań w przestrzeni kosmicznej na rzecz bezpieczeństwa i obrony; uznaje jednocześnie korzyści płynące z międzynarodowej współpracy z niezawodnymi partnerami UE w zakresie bezpieczeństwa w dziedzinie przestrzeni kosmicznej;

54. przypomina, że śmieci kosmiczne są coraz większym problemem dla bezpieczeństwa kosmicznego i apeluje o wsparcie UE dla badań naukowych i opracowania technologii aktywnego usuwania śmieci kosmicznych (ADR); zachęca UE do czynienia wysiłków z myślą o sporządzeniu międzynarodowej umowy przewidującej definicję prawną śmieci kosmicznych, ustanawiającej zasady i przepisy dotyczące ich usuwania oraz wyjaśniającej kwestie odpowiedzialności; podkreśla potrzebę udoskonalenia światowego mechanizmu orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej i apeluje o powiązanie europejskiego systemu orientacji sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej z systemami opracowanymi przez partnerów, np. USA, oraz o większą liczbę środków budowy zaufania i wymiany informacji z innymi partnerami;

Środa, 8 czerwca 2016 r.

55. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, unijnym agencjom działającym w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz parlamentom narodowym.
